

המלשין הלאומי

הרבה אנשים יהיו מאושרים לראות את רפי גינת מבלה שנה או שנתיים בכלא. חבריו לעבודה מאשינים לטעון: „בכלבוטק חמיד הקפידו על עבודה מיקצועית, ללא כל משוא-פנים”

עות סרוגוסטי

בריצה רע מאוד, או לא הצלחתי לשים עליו יד. בכנף שלי יודעים שאסור להחזיר שום צ'ק שלי, כי זה מסוכן.”

גינת נולד בירושלים למישפחת ג'נאחי נהשוילי, לאבא ממוצא גרווי ולאמא יקית משטוטגארט. הוא גדל בטיבעון ולמד בבית הספר הריאלי בחיפה. כנער עבר קורס לשופטי-כדורגל והיה שופט בתישעה מיטח קים, עד שחטף מכות-רצח במישחק בין מג'ד אל-כריום לבין מעיליה.

אחרי השרות הצבאי הפך זמר בלהקת כר

שאלת הצעות-שחרור ונתינת טובות הנאה לאנשי כלבוטק עלתה לא-אחת בעבר, ושמעות שונות עשו להן כנפיים במה לך שנות שידור התוכנית הפופולרית.

בראיון שערכתי בעבר עם גינת, שאלתי אותו אם אינו מקבל הצעות-שחרור. „שום דבר, האמת היא ששאלתי פעם את בנימין זיגל על זה. כשהתוכנית יורדת על מופעלים, או יש לפעמים אימים ולחצים קשים, אבל אף אחד לא ניסה לקנות אותי, או כתב, או תחקירן. זיגל אמר לי: לא נותנים שוחד כדי רמו שאי תה מוכן לקבל. חוץ מזה, יש לכם תדמית שגם אם אדם חושב שתקבלו, הוא בטוח שגם את זה תצטוו ותשרדו.” אף פעם לא היה ניסיון למנוע שידור באמצעות מתנות, אבל היו דרכים אחרות.

למשל, להפעיל עורך-דין. דרך אחרת: טלפונים של חברים, ואם הם מספיק מתוודים — אז גם טלפונים של קרובי-מישפחה של אנשים אחרות.

„אני זוכר כתבה בנושא אחת מסוכנויות הרכב. אז הגיעו אלי טלפונים של בכירים בטלוויזיה שביקשו לברר. אחר-כך טלפונים מחברים, אפילו כאלה שלא דיברתי איתם שנים. בסוף מישו הגיע עד אוחתה של אשתי. תי. לא נכנעתי, להיפך, זה רק החריף את השידור, כי השיטה הרגיזה אותנו.”

גינת כזמר, לפני הטלוויזיה כמה להיטים

מון. והצליח אף להוציא כמה תקליטים. אחי רים משיריו היו בזמנם להיטים. לפרנסתו עבד כנהג במיסלקה של בנק-המזרחי בדרום. הוא עבד תקופה מסוימת ככתב פרי לאנס, והמשיך במקביל לעבוד במיסלקה של הבנק. אחרי חודשים אחדים מונה כעורך מבט-ספורט, ואחר-כך כרכו המערכת.

ב-1978 היה אמור לנסוע לסקר את מישח קי הגביעי-העולמי בכדורגל, שנערכו אז באר-גנטינה. בישיבה של מחלקת-הספורט גילה, לתדהמתו, שאינו נוסע, והוא קם ועזב את המחלקה בטריקת-דלת.

„אותה תקופה היה חיים יבין מנהל מחלקת-החדשות, ואני החלטתי לרדת אליו, שתי קומות למטה, ולבקש ממנו שישבץ אותי בחדשות כתב. למזלי אני עצלן, ובמקום לרדת בגל, ירדתי במעלית, שבה פגשתי שמן נוסף — גידעון לביארי, שהיה מפיך כלבוטק. לא הכרתי אותו, אבל שאלתי אם הוא צריך כתב. הוא אמר שכן, אני אמרתי שאני בא מייד.”

„חצי שנה הייתי כתב מן המניין ועברתי

גבוהה של ניקיון-כפיים, ולא התקרב לחלל-טורות או לקבלת כספים וטובות-הנאה, שיום אחד יכולים להביא ללחץ מצד המשלם. אפי-לה, אם המנכ"ל נותן אישורים לחלטורות-כא, לו, איך לך כל חשיבות. זה פשוט דבר לא אתי.”

„גינת הופיע בחלטורות ובעבר-יראיונות כמעט בכל ערב, כרתי-הארץ, ואין ספק שהוא קיבל את ההצעות להופיע בגלל הדי-שיפה שהוא קיבל בתוכנית. תמיד, עם כל תפקיד שהוצע לו, הוא עמד על-כך שהוא ימשיך להופיע, כי הוא ידע שזה המפתח לחל-טורות.”

אנשים, שעברו עם גינת בכלבוטק, מספיק רים כי במשך השנים היו ניסיונות רבים להכ-תים את גינת. לעיתים הרברים הגיעו לאב-סורדים. כך, למשל, כשהוא התחתן ב-1981, הופיע על ההזמנות לחתונה ציור נאיבי של טלוויזיה עם הכיתוב של כלבוטק. ההזמנה נשלחה גם לחברו של גינת מילדות, התעשיין מיקי שטראוס. לא ברור כיצד, אבל באחת הכתבות ניסו לטעון שהוא שלח הזמנות לתעשיינים, כשהזמנה מסתתרת איום מרומז נגדם.

שאלה נוספת, שאותה ביקשתי לברוק, היא אם בשנים האחרונות היתה הפלייה לטור-בה של האמרגן חיים סלוצקי בטלוויזיה. פני-תי לאמרגן מתחרה, מאיר קוטלר, השותף במישרד-האמרגנות קוטלר-אשר הפקוח.

וביקשתי את התייחסותו. קוטלר: „קשה לה-גיד לסלוצקי הוא מחבירי או מירידי, וגם ידוע לי על הידידות בין גינת לסלוצקי. אבל אם אני בוחן את התקופה של שלוש השנים האחרונות, שבהן אני מאוד פעיל, לא זכור לי שסלוצקי קיבל משהו בטלוויזיה שלא הגיע לו לקבל. אם מגיע קירקס מרוסיה לארץ, הוא היה מקבל טלוויזיה עם סלוצקי או בלעדי-הי. נראה לי שבתיקשורת יש בחאונה הגוי-תוללות חסרת-הצדקה נגד גינת. במעורב-תקפו השבוע את גינת ואהרון גולדפרינגר, על שהם קיבלו כרטיסי-כניסה בחינם למופע תורכי. זה ממש מגוחך. שניהם מקבלים ממני במשך שנים כרטיסים להופעות, באופן קבוע. זה חלק מהעבודה שלהם. להגיד שהם קיבלו כרטיסים כשוחד — זה ממש מוגזם.”

„כל הצוות של כלבוטק ררש מעצמו רמה

עיתונאים רציניים נרשות-השידור אמרו לי כי למיטב ידיעתם לא היו כשי-נים האחרונות פסילות של כתבות מצירו של גינת, שלא היתה להן הצדקה מיקצועית-טוריה. לעומת זאת, הם מוחו ביקורת נוקבת על כך שגינת, כעורך וכמפיץ כלבוטק, עשה מאות חלטורות בשם השנים האחרונות.

„לא יתכן שאדם שיש לו תפקיד כמו שלו בעיתונות הממלכתית יעשה כל-כך הרבה חלטורות, לאמר לי אחר מהתחקירנים הטובים בטלוויזיה. החלטורות הללו יוצרות כהכרח ניגודי-אינטרסים רציניים. לא יתכן שגינת יופיע בערב שהאמרגן שלו הוא האמרגן של ירדנה ארזי, או שהוא יעשה ערבי-ראיונות במלון שלום תמורת אירוח שלו ושל מי-פחתו.”

אירוח חשאי בסוויטה הושיאית

רמלון „דן כרמל” בחיפה, בקומה העליונה, נמצאת סוויטה נשיאותית, שממנה נשקף נוף המרהיב של המפרץ.

נוסף על שני החדרים המפוארים, זוכה המתארח בסוויטה ליהנות גם משרות-אירוח מיוחדים, הכוללים מגש-מזות בחדר, חלוקי-הצהה ופרחים. עלותו של לילה אחד בסוויטה, לפי עדותו של מנכ"ל המלון, יוסף כרובי, היא 450 דולר. כשמדובר באורח רגיל, במובן.

לפני שנה וחצי נדהמו אחדים מעובדי-המלון לנלות כי יש מי שנהנים משהיה בסוויטה הנשיאותית ללא ההשלום המקובל, ובנוהל מוזר למדי: באחד הימים הודיע המנכ"ל לקצין-הביטחון של המלון כי לסוויטה אמור להגיע רפי גינת. המנכ"ל מסר לקצין-הביטחון את המפתח של הסוויטה, והורה לו למסור אותו לגינת, שיגיע בלילה לחניון המלון. בקומת-התקרקע על דן כרמל יש חניון, ששמנו ניתן לעלות במעלית הישר לחדרים, מבלי לעבור דרך הקבלה. לאחר-אירוקבלה באותו ערב הורה המנכ"ל שלא להשכיר את הסוויטה הנשיאותית באותו לילה, כדי למנוע תקרית מביכה.

בערך בחצות הגיעה מכוניתו של גינת לשער-החניון. הוא קיבל מקצין-הביטחון את מפתחות-הסוויטה, ועלה אליה לישירות, מבלי להירשם בקבלה. מוקדם בבוקר הוא יצא מהמלון, והחזיר את המפתחות לקצין-הביטחון בחניון. תגובתו של מנכ"ל דן כרמל על הסיפור המתפרסם כאן, „לא זכור לי. אני לא זוכר מי שקרה.”

מסתבר שהיחזרות בין גינת והמנכ"ל כרובי החלה דרך גידעון רייכר. במשך שנים מנהל רייכר קורסים לעיתונות וליחסי-ציבור, ובעבר קבע את דן כרמל כמרכז פעילותו באזור-חיפה. בשנים האחרונות נהגו רייכר וחברו הטוב גינת להתארח מדי-פעם במלון (בעיקר בסוכות) עם בני-משפחותיהם. בתמורה לאירוח, הם ערכו לאורחי המלון ערבי-ראיונות: גינת מראיית את רייכר על כלבוטק, והחפץ. מה שנקרא בונה המיקצועיות. עניקת בארטס (חילופין). זיכרונו של כרובי התעורר כאן: „כן, אירחנו את גינת ורייכר, אבל תמורת השלום.”

האמנם, שאלתי, אני יודע שהם לא שילמו, בתמורה ערכו ערבי-ראיונות. כרובי: „כן, היתה לנו עניקת-בארטר, אבל זה היה מסודר, עם חשבונות.” תגובתו של גינת על הפרשה: „באותו לילה הרציתי במתנ"ס בנצרת-עילית. מכיוון שהרשתי רע בסוף ההופעה, ולא יכולתי לנסוע לתל-אביב, נסעתי לנות בדן כרמל. הם היו חייבים לי סוף-שבוע, לי ולמישפחתי, עבור ערבי-ראיונות קודם. המנוחה בסוויטה הנשיאותית שוות פחות ממה שהיה מגיע לי.”